

Povem vam zgodbo. Tako vznemirljivo, ki vam bo pomagala doumeti, zakaj tistih vsakoletnih 40 dni brez alkohola tako pomembnih. Saj razumem. Kot marsikdo sem tudi jaz šolarka. In se sprašujem po tistih znakih in napisih in plakatih, ker ... Kaj počne to sredi šole? Mar ne? Saj je čudno. In vem, da veliko ljudi to že razume, a za tiste, ki ne, vam razložim, kako to gre: vsi imamo starše. Babice, dedke, tete, strice in sklepam, da jih večina pije alkohol. A ko se starši odločijo trezno razmišljati (včasih se to na žalost ne zgodi), se jim je težko odvaditi od alkohola. In jim pomagajo ljudje, ki poskrbijo, da se odrasli s pomočjo znanosti in veleumov našega časa odvadijo alkohola in se na nek način prisilijo, da ne pijejo in uživajo drog. To velja za 40 dni.

In verjamem, da še vedno ne razumete, zakaj je ta napis na naši šoli in zakriva ogledalo in vabilo na velikonočni ples. No to je zato, ker zaposleni na naši šoli niso 11- in 12- letniki, ampak (včasih) tudi pijani odrasli.

In sedaj vam kot dokaz, da tale zadeva ni brez veze, povem zgodbico, ki sem jo slišala od naše stare sosedice. Govori o gospodu Zofku.

Zofko je rad pil. Pil je in kadil in zato ni bil vedno pri sebi. Posledica teh drog je bila: nasilno vedenje, neprimerna reakcija na določene tresljaje, neprijazno ravnanje s sorojenci itd. Njegova žena Zofka ga je leta nagovarjala, da naj neha, a jo je Zofko velikokrat ali preslišal, jo nadrl ali jo celo pretepel. 😞 Nikoli mu ni bilo žal za njegovih dejanj. Dokler je bil pijan, se ga ni dotaknila nobena stvar. Šele takrat, ko je bil za kratek čas pri sebi, se je opravičil in prosil odpuščanja. Uboga Zofka pa je vedno končala vsa objokana in polna modric, prask in udragnin.

En dan pa mu je vnukinja domov prinesla listino z napisom: **40 DNI BREZ ALKOHOLA.**

Ko je Zofka zagledala list, je svojega moža sčasoma in veliko potrpljenja le prepričala in Zofko je sprejel 40- dnevni izziv.

Sprva mu je šlo nekoliko slabo, a že po parih dneh se je navadil in se odlično vklopil. Zofka je končno ponovno zaživela. Bilo ji je res lepo. Tudi Zofko se je počutil veliko bolje. Od tistega dne naprej je bil kot bi rekli: world's best grandpa.

Z Zofko je ravnal zelo lepo. Imela sta se rada, skupaj sta počela veliko stvari in Zofka je 40 dni živela brez strahu, udarcev in solz v očeh.

Zofko je bil vsak dan dobre volje. Jedel je zdravo hrano, hodil na sprehode in kar je čudno za 75 let starega gospoda: poiskal si je zaposlitev! Dobil je službo kot poštar. Vsak dan je hodil peš na delo ter se potem s kolesom odpravljal po vasi gor in dol. Spoprijateljil se je z vsakomur, ki mu je stopil naproti.

Minilo je 40 dni. Zofko se je tega dobro zavedal, a njegovo ženo je spet hudo zaskrbelo. Ni si želela življenja kakor prej. Že dan po koncu 40-ih dni je Zofko nakupil pivo in cigarete. Zofki je šlo spet na jok. A Zofko se je usedel na kolo in odpeljal mimo njegove hiše in po pločniku naprej. Zofka mu je mahala v slovo. Po 70-ih minutah se je vrnil.

Začuda ni bil napit. Bil je dobre volje in enak kot dan pred tem. Zaskrbljeni ženicji je razložil vse od A do Ž. Drog ni kupil zase, temveč za prijatelja, ki ima rojstnodnevno zabavo. A brez skrbi. On niti slučajno ni pretiraval. To je samo toliko, da proslavi. 😊

Zofka in Zofko sta živela lepo življenje. Brez nasilja, joka in prepira.

Oh. Pozabila sem. Spomin imam ko zlata ribica. Nisem povedala, da preden si je Zofko našel službo kot poštar, je tudi on po šoli leta nazaj gledal plakate. Še prej kot učenec, nedolgo nazaj pa kot učitelj. Trudil se je že dolgo časa preživeti teh 40 dni popolnoma brez drog, a mu ni uspelo. Na žalost je šele po upokojitvi spoznal, da se življenje lahko vedno spremeni na bolje. 😊

Lara Verbič, 6. razred

OŠ ŽIROVNIVA

Mentorica: Metka Jerman